

DIVADELNÍ SPOLEK VOJAN
LIBICE NAD CIDLINOU

OSKAR

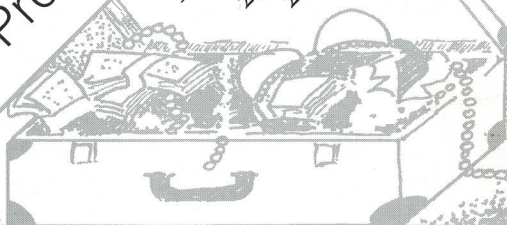

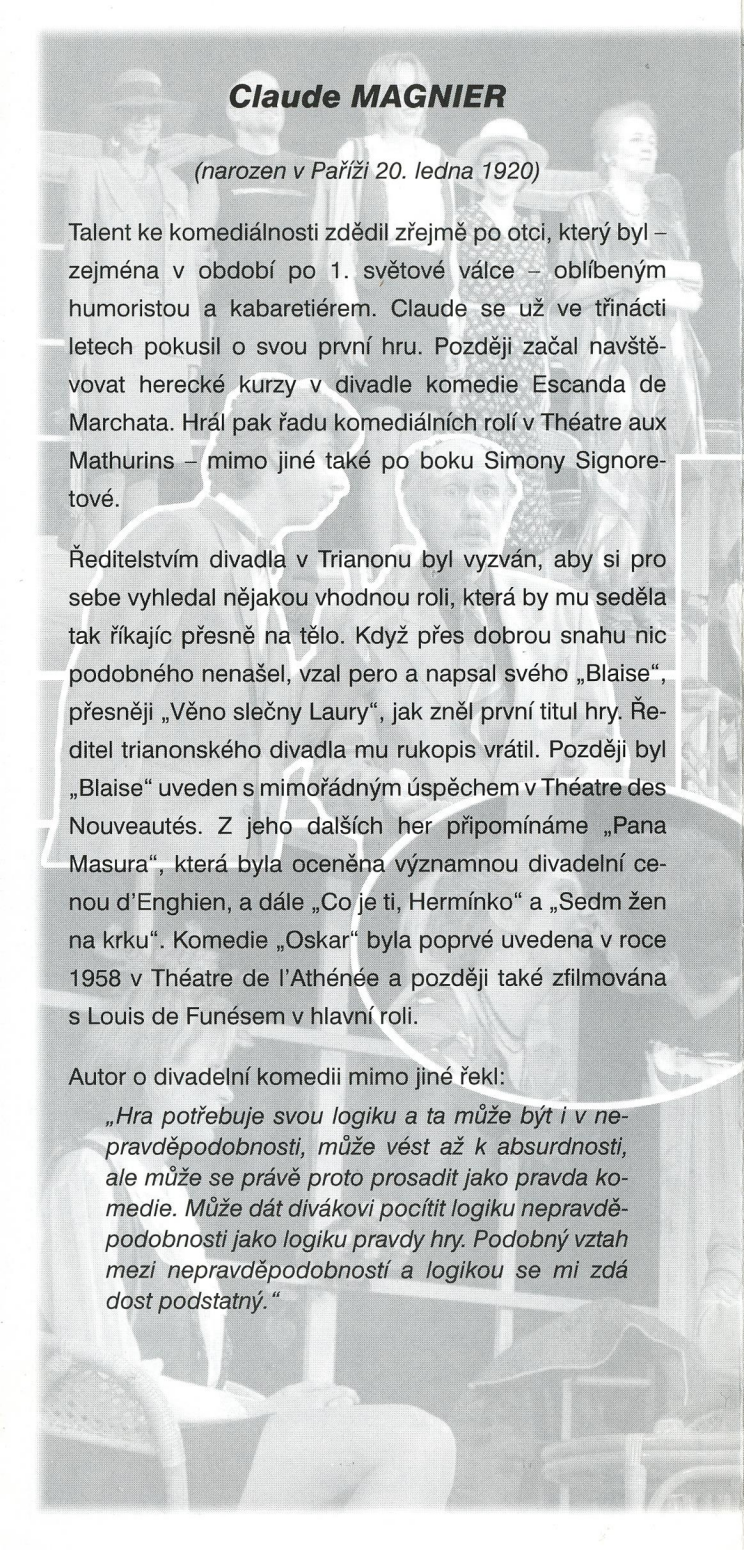
Napsal Claude MAGNIER
Přeložil Jiří MATĚJÍČEK

Premiéra:

24. ledna
2004

ZBOI BABI ZBI
ZBOI BABI ZBI
ZBOI BABI ZBI
ZBOI BABI ZBI
ZBOI BABI ZBI
ZBOI BABI ZBI
ZBOI BABI ZBI
ZBOI BABI ZBI
ZBOI BABI ZBI
ZBOI BABI ZBI

Claude MAGNIER

(narozen v Paříži 20. ledna 1920)

Talent ke komediálnosti zdědil zřejmě po otci, který byl – zejména v období po 1. světové válce – oblíbeným humoristou a kabaretiérem. Claude se už ve třinácti letech pokusil o svou první hru. Později začal navštěvovat herecké kurzy v divadle komedie Escanda de Marchata. Hrál pak řadu komediálních rolí v Théâtre aux Mathurins – mimo jiné také po boku Simony Signoretové.

Ředitelstvím divadla v Trianonu byl vyzván, aby si pro sebe vyhledal nějakou vhodnou roli, která by mu seděla tak říkajíc přesně na tělo. Když přes dobrou snahu nic podobného nenašel, vzal pero a napsal svého „Blaise“, přesněji „Věno slečny Laury“, jak zněl první titul hry. Ředitel trianonského divadla mu rukopis vrátil. Později byl „Blaise“ uveden s mimořádným úspěchem v Théâtre des Nouveautés. Z jeho dalších her připomínáme „Pana Masura“, která byla oceněna významnou divadelní cenou d'Enghien, a dále „Co je ti, Hermínko“ a „Sedm žen na krku“. Komédie „Oskar“ byla poprvé uvedena v roce 1958 v Théâtre de l'Athénée a později také zfilmována s Louis de Funésem v hlavní roli.

Autor o divadelní komedii mimo jiné řekl:

„Hra potřebuje svou logiku a ta může být i v nepravděpodobnosti, může vést až k absurdnosti, ale může se právě proto prosadit jako pravda komedie. Může dát divákovi pocítit logiku nepravděpodobnosti jako logiku pravdy hry. Podobný vztah mezi nepravděpodobností a logikou se mi zdá dost podstatný.“

Osoby a obsazení

Bertrand Barnier

Christian Martin

Paní Barnierová

Filip Dubois

Bernardeta

Coleta

Jacquelina

Charlota

Oskar

Řidič

Jiří Hlávka

Ondřej Růžička

Marcela Hlávková

Jaroslav Brendl

Pavla Červinková

Kateřina Holobradová

Radka Radovnická

Helena Vondrušková

Jan Pejcha

Jaroslav Vondruška

Režie

Jaroslav Vondruška

Návrh scény

František Svoboda

Jitka Svobodová ml.

Kostýmy

Alexa Šváchová

Ilona Holobradová

Světla & zvuk

Jaroslav Vondruška ml.

František Svoboda

Jaromír Rezek

Text sleduje

Alena Bártová/Jana Čejková

Řekne-li se francouzská komedie ...

Přísllovečný francouzský smysl pro humor má mnoho podob. Všimněme si jeho nejlidovější formy – komedie. Má bohatou tradici: od středověkých frašek, přes Molièra, Labiche, Feydeaua až k současným autorům, ke kterým patří i Claude Magnier.

Řekne-li se francouzská komedie, ihned se vybaví přívlastek lehká. My ovšem víme, že lehká ve smyslu divadelní práce a náročnosti přípravy rozhodně není. Spíše naopak. Nicméně – lehká má být pro diváky.

Francouzská divadelní fraška má některé charakteristické znaky. Ten nejtypičtější lze shrnout do věty: člověk v překérní situaci. Hrdina je do takové situace doslova vržen ... A podle zákona schválnosti, což je také jeden z charakteristických zákonů frašky, přibývají stále nové a nové komplikace počátečního stavu, sotva jedno nebezpečí či nedorozumění zmizí, objeví se další, ještě horší, vychází najevo to, co mělo být utajeno. Hrdina jedná, vymýšlí si, vysvětluje, lže a zdůvodňuje, ale vždy marně ...

Dalším znakem žánru je to, že situační aspekt je zdůrazněn na úkor aspektu psychologického. To znamená naprostou absenci psychologie. Ale je to psychologie nejzákladnější, elementární úrovně. Člověk tu nemá čas rozvažovat, rozebírat motivy či prožívat citové stavy. Musí pod tlakem situace jednat rychle až překotně, což má často za následek jednání zbrklé, čímž se situace opět komplikuje – a děj takřka bez oddechu letí vpřed.

Dobrá fraška je řízná a odvážná. Vzbuzuje smích, a tím uvolňuje v lidech napětí. Především v tom je cena komedie.

*Věříme, že mnohé z toho Vám nabídne
i naše komedie OSKAR.*

Ohlédnutí za pětatřicítkou

Obecní kronika uvádí, že ochotnické divadlo patřilo do společenského života Libice nad Cidlinou už v druhé polovině 19. století. V některých letech působilo v obci současně i několik souborů, které měly původ v místních spolcích.

Koncem padesátých let 20. století se divadlo z Libice vytratilo. K obnovení této aktivity došlo opět v roce 1968 díky několika nadšencům. A tak se stalo, že se před 35 lety – dne 20. února 1969 – konala ustavující schůze Divadelního souboru Vojan. Doba přinesla mimo jiné i několik změn statutu. Vše vyvrcholilo koncem roku 1995 založením samostatného spolku ve formě občanského sdružení.

V pětatřicetileté historii Vojanu bylo uvedeno 25 titulů, které se hrály celkem 336×. Vedle inscenací různých žánrů pro dospělé se nezapomnělo ani na pohádky pro děti. Hranice svého působení soubor časem rozšířil z regionu na celou republiku. K úspěchům Vojanu patří i opakovaná účast na významných divadelních přehlídkách a festivalech, například ve Vysokém n. J., Třebíči, Rakovníku a Hronově. Nelze zapomenout na zájezdy ke krajanům v Chorvatsku a účast na mezinárodním festivalu v belgickém Marche en Famenne.

Členové Vojanu se v 80. letech také podíleli na přípravě okresních a krajských přehlídek. Následovalo 14 ročníků národního festivalu FEMAD a tradice přehlídek pokračuje od roku 2002 Divadelním babím létem.

Důležitým momentem současnosti je skutečnost, že se v souboru objevilo několik mladých tváří. Také díky tomu Vojan neztrácí dech a nezbyvá než věřit, že mu vydrží i do dalších let.

Inscenace je realizovaná za podpory:

FEMONT VTZ, s.r.o.

Masarykovo náměstí 34, Pečky

*výroba, dodávky a montáž
vzduchotechnických zařízení*

TES-Klima

Prokopova 583/III, Poděbrady

*dodávky a montáž vzducho-
technických zařízení*

Sdružení ELSACO

Jaselská 177, Kolín

www.elsaco.cz, www.promos.cz

*elektronické komponenty
pro průmyslovou automatizaci*

SECOND SERVICE, s.r.o.

Brankovická 1181, Kolín V

Obec Libice nad Cidlinou

Obec Dymokury

Středočeský kraj

Návrh první stránky: Jiří Hlávka
Texty: Jaroslav Vondruška, Milan Čejka
Foto: Jaroslav Vondruška ml.
Grafické zpracování: Jaroslav Vondruška ml.
© 2004 Divadelní spolek VOJAN Libice nad Cidlinou